

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 509/2014
29.05.2014. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. Б.Д., због кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 2. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене, адв. Љ.П., поднетом против правноснажних решења Основног суда у Крушевцу Кв 919/13 од 08.01.2014. године и Вишег суда у Крушевцу Кж 34/14 од 05.02.2014. године, у седници већа одржаној 29.05.2014. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен и без прописаног садржаја захтев за заштиту законитости браниоца окр. Б.Д. поднет против правноснажних решења Основног суда у Крушевцу Кв. 919/13 од 08.01.2014. године, и Вишег суда у Крушевцу Кж 34/14 од 05.02.2014. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Крушевцу Кв 919/13 од 08.01.2014. године, одбијен је као неоснован захтев браниоца окр. Б.Д. за понављање кривичног поступка окончаног правноснажном пресудом истог суда К 81/06 од 08.06.2007. године.

Одлучујући о жалби браниоца окривљене, Виши суд у Крушевцу је решењем Кж 34/14 од 05.02.2014. године одбио жалбу изјављену против првостепеног решења.

Против наведених правноснажних решења бранилац окривљене адв. Љ.П., поднела је Врховном касационом суду захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП и повреду права на правну сигурност права на једнаку заштиту права и на правно средство, гарантована чланом 34. став 3. и чланом 36. Устава Републике Србије, са предлогом да Врховни касациони суд захтев усвоји и оба решења преиначи тако што ће дозволити понављање кривичног поступка или да оба решења укине и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање.

Врховни касациони суд је у седници већа рамотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окр. Б.Д. је недозвољен и без прописаног садржаја.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. наведеног члана предвиђени су услови под којима окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, а то је учињено пре свега таксативним набрајањем повреде закона које су учињене у поступку пред првостепеним и апелационим судом.

По ставу Врховног касационог суда, одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле, ограничени су разлози због којих окривљени може поднети захтев за заштиту законитости, па следствено томе, окривљени, на основу члана 485. став 1. тачка 1. и став 4. ЗКП може, преко браниоца, поднети захтев за заштиту законитости само због повреде тог законика прописаних у члану 74., члану 438. став 1. тачка 1. и 4. и тачка 7. до 10. и став 2. тачка 1., члану 439. тачка 1. до 3. и члану 441. став 3. и 4., учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом.

Бранилац окривљеног као разлог подношења захтева наводи повреду закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, али у захтеву не опредељује конкретно ни једну повреду закона која, сходно наведеној одредби члана 485. став 4. ЗКП, може бити разлог за подношење захтева за заштиту законитости, док повреде из члана 460. став 1. у вези члана 469. и члана 495. ЗКП, које бранилац истиче у поднетом захтеву као повреде садржане у другостепеном решењу, сходно цитираној одредби члана 485. став 4. ЗКП не могу бити разлог за подношење захтева за заштиту законитости, па је захтев браниоца окривљене у овом делу недозвољен.

Наводи захтева да су првостепеним и другостепеним решењем повређена уставна права окривљене на правну сигурност, право на једнаку заштиту права и на правно средство из члана 34. став 3. и члана 36. Устава Републике Србије, нису могли бити предмет испитивања од стране Врховног касационог суда, с обзиром на то да када се захтев подноси због повреде људског права зајемченог Уставом, та повреда мора бити утврђена одлуком Уставног суда и таква одлука мора бити достављена уз захтев за заштиту законитости, а у конкретном случају таква одлука није достављена. Стога, захтев за заштиту законитости у односу на истакнуте повреде зајемчене Уставом нема прописан садржај.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. и члана 487. став 1. тачка 3. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар - саветник
Драгана Вуксановић,с.р.

Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.